

Henk van Ewijk: 'Kloppen doet het niet, maar we moeten verder' Dagboek over afscheid nemen en verder gaan. Stichting Collegae Musicae/ In eigen beheer, Zoetermeer 2007. ISBN 9789090220987 (Kanker/Borstkanker/Dood/Rouw/PO)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Boek van 75 pagina's waarin Henk van Ewijk op basis van dagboek aantekeningen die hij bijhield vanaf negen dagen voor de dood aan de gevolgen van borstkanker van zijn vrouw Jolanda. Hij schreef aanvankelijk een dagelijks verslag aan vrienden en familie om iedereen op de hoogte te houden en om van zich af te schrijven. Na negen maanden hield hij ermee op. Hij wilde de draad van het leven weer oppakken, voor zichzelf en zijn dochters. Dit boek bevat e-mails uit die tijd. Ze gaan over het dagelijks leven van hem en zijn dochters na het overlijden van Jolanda. Op de voorpagina is een vlinder te zien, geschilderd door Manon en Denise, omdat Jolanda kort voor haar overlijden had gezegd dat ze als vlinder terug zou komen.

Over de schrijver:

Henk van Ewijk (1958) werd weduwnaar na 26 jaar getrouwd te zijn geweest met Jolanda. Zij was toen 43 jaar en hun tweelingdochters Manon en Denise tien jaar. Henk werkt en woont met zijn dochters in Zoetermeer. Zie ook:

<https://www.linkedin.com/in/henk-van-ewijk-0031-6-23910106-3372651> en
<http://www.fourict.nl/over-ons/ons-team/>

Recensies/Extra:

<https://martevansanten.wordpress.com/2008/09/28/schrijf-het-van-je-af/>

'(...) Ik stuurde mijn mails naar een kleine groep intimi, maar via via kwamen ze bij een steeds meer mensen terecht. Uiteindelijk waren dat er meer dan 300. Ik kreeg ook reacties van mensen die ik helemaal niet kende. De meest bijzondere was wel van een man die zeven jaar eerder zijn vrouw aan borstkanker had verloren. Al die tijd was hij niet in staat geweest met zijn kinderen over zijn gevoelens te praten. Tot hij mijn emails doorgestuurd kreeg. Mijn verhaal was namelijk ook het zijne. Dat gevoel van herkenning was hartverwarmend. (...) Mijn belangrijkste doel met alle publiciteit? Kanker beter bespreekbaar maken. Niet als het om medische informatie gaat – die is er genoeg. Maar juist de dingen die het leven van een kankerpatiënt dragelijker kunnen maken – een goede kapper die een mooie pruik knipt, speciale huidverzorging voor na de bestraling, protheses voor in badpakken – zijn nog steeds taboe. Door daar op een positieve manier aandacht voor te vragen leeft de herinnering aan Jolanda voort.'

<http://www.inloophuishaaglanden.nl/?p=994>